

Amerika ve Avrupa'nın ara gazına gelerek, Suriye'yi hizaya sokmaya kalkan siyasal iktidar, son günlerde Amerika ve Avrupa tarafından yapayalnız bırakılınca sitem etmeye başladı. Uluslararası kaygan zeminde; hesapsız kitapsız, deli danalar gibi at koşturmayı, stratejik derinlik üstatlığı zannedenler, aslında stratejik bataklıkta oyun oynadıklarını fark etmeli ve akıllarını başlarına toplamalıdır. Aşağıdaki yazı, stratejik bataklık üstatlarına ithaf edilmiştir. Bıkmadan usanmadan hatırlatmak gerektiği inancındayım.

Hikmet YAVAŞ (İZMİR)

DÜĞMEYE KİM BASTI?

Türkiye'de; terörün arttığı, etnik ve ideolojik gerginliklerin yoğunlaştığı, irticanın meydan okuduğu veya ekonomik krizlere girildiği dönemlerde, hemen **"DÜĞMEYE KİM BASTI"** sorusu sorulmaya başlanır.

Sanki ortalıkta bir düğme var ve bu düğmeye bağlı elektrik telleri tıpkı bir örümcek ağı gibi Türkiye'nin her tarafını sarmış. Canı isteyen bu düğmeye bastığı zaman ülkemizi cin çarpmışa çeviriyor. Ne acıdır ki, bu gibi soru ve yorumları bu ülkeyi yönetme iddiasıyla işbaşına gelmiş bakan ve hatta başbakanlardan bile duyduğumuz olmuştur.

Eğer, milli strateji kavramından haberimiz yoksa veya bunu lafta biliyor ama içeriğini özümsememişsek, daha çok uzun zaman düğmeye kimin bastığını ararız.

Uluslararası politika sahnesinde oynanan diplomasi oyunlarının perde arkasını ve içyüzünü görebilmek ve bunun Türkiye'ye etkilerini anlayabilmek için, özellikle bu ülkeyi yönetmeye soyunanların **"MİLLİ STRATEJİ"** kavramını çok iyi özümsemeleri gerekir.

Yabancı devletlerin **"milli strateji"**den ne anladığını ve vatandaşlarını nasıl bir eğitim sisteminden geçirdiğini gösterebilmek için, bizzat yaşanmış bazı örnekler sunacağım;

ÜLKE: Amerika Birleşik Devletleri.

YER: Alabama Eyaleti'ndeki Montgomery şehri.

OKUL: Hava Üniversitesi bünyesindeki "Hava Komuta ve Kurmay Koleji"

Söz konusu kolejde; Amerikan Hava Kuvvetleri'nin komuta ve kurmay kadrolarına personel yetiştirmek amacıyla, yüzbaşı ve binbaşı rütbesindeki subaylar arasından seçilmiş, komutan ve kurmay adayları eğitilmektedir. Bu koleje, Amerika'ya dost olduğu düşünülen 20–25 ülkeden de, birkaç subay kabul edilmektedir. Bu satırların yazarı da, Hava Kurmay Binbaşı rütbesiyle anılan kolejde,1982 yılında, okumuştur.

Eğitim programında "**BÖLGESEL İNCELEME**" olarak tercüme edebileceğimiz "**Regional Study**" isimli bir ders bulunmaktadır. Bu ders kapsamında, dünyamız; Kuzey Amerika, Latin Amerika, Avrupa, Afrika, Ortadoğu, Asya ve Uzakdoğu gibi bölgelere ayrılmıştır. Her bölge tek tek ele alınıp incelenmektedir. Bu dersler esnasında şahsen yaşadığım bazı örnekler şunlardır:

BİRİNCİ ÖRNEK:

Afrika Bölgesi incelenirken; Üniversite Yönetimi, öğrenci subayların önüne şu soruyu getirdi "**Bugün Güney Afrika Cumhuriyeti'nde ırkçı beyaz azınlık yönetimi vardır. İşkence mevcuttur. Demokrasi ve insan hakları rafa kaldırılmıştır. Amerika Birleşik Devletleri, belirtilen nedenlerden dolayı, Güney Afrika Cumhuriyeti'ne ekonomik ambargo koymalı mı, koymamalı mıdır? "**

Bunun üzerine Amerikalı subaylar toplanarak tartışmaya başladılar. Sonunda, kendi kendilerine bazı sorular sorup şu cevapları verdiler:

—Soru: **Amerika Birleşik Devletleri olarak, biz nasıl bir devletiz?**

—Cevap: **Dünya çapında bir sanayi devletiyiz.**

—Soru: **Sanayimizin işleyip üretim yapması için ne lazım?**

—Cevap: **Hammadde lazım.**

—Soru: **Hammaddeyi bulup işledik diyelim. Başka ne gerekli?**

—Cevap: **Ürettiğimiz malları satacak Pazar gerekli.**

—Soru: **Başka neye ihtiyacımız var?**

—Cevap: **Hammadde kaynaklarımız ile pazarlarımızı koruyacak askeri güce ihtiyacımız var.**

Amerikalı subaylar, yukarda belirtilen soru-cevap tartışmasından sonra, Güney Afrika Cumhuriyeti hakkında karar verebilmek için, şu **ÜÇ ÖLÇÜTÜ** tespit ettiler:

- 1.EĞER, BİR ÜLKE BİZİM İÇİN **HAMMADDE KAYNAĞI** DURUMUNDA İSE,
- 2.VEYA VAZGEÇİLEMEZ **PAZARIMIZ** İSE,
- 3.VEYA HAMMADDE KAYNAKLARIMIZ İLE PAZARLARIMIZI KORUYACAK **ASKERİ GÜCÜMÜZE KATKIDA BULUNUYORSA**, O ÜLKE BİZİM İÇİN DOSTTUR.

Bu üç ölçütten en az birisini bile karşılamıyorsa, o ülke bizim için hiçbir şey değildir.

Eğer, bir ülke; hammadde kaynaklarımızdan, vazgeçilemez pazarlarımızdan ve askeri gücümüzden herhangi birisine tehdit durumundaysa, o ülke bizim için **düşmandır**.

Amerikalı subaylar, belirledikleri bu üç ölçütün ışığında Güney Afrika Cumhuriyeti’ni incelemeye başladılar. Yaptıkları inceleme neticesinde; uranyum ve plütonyum gibi stratejik hammadde olarak değerlendirdikleri madenlerin çoğunun Güney Afrika Cumhuriyeti’nden geldiğini tespit ettiler. **Sonuç olarak; ekonomik ambargo koymaya gerek olmadığına karar verdiler.**

Bunun üzerine ben şöyle itiraz ettim; **“Amerika Birleşik Devletleri olarak siz demokrasi ve insan haklarına sahip çıkmak, ırkçılığa ve işkenceye karşı olmak gibi yüce insani değerlerin savunmasını ve öncülüğünü yaptığınızı iddia ediyorsunuz. Şimdi ne oldu? Demokrasi ve insan hakları nerede kaldı? Irkçılığa ve işkenceye karşı tutumunuzu terk mi ettiniz?”**

Bu sorularıma karşılık, bir Amerikalı subay aynen şu cevabı verdi; **“Bak arkadaş, burada Amerika Birleşik Devletleri’nin menfaati var. Amerika’nın menfaati demek, benim menfaatim demektir. Benim menfaatim demek, ailemin ve çocuklarımın menfaati demektir. Çocuklarımın menfaati demek, torunlarımın geleceği demektir. ESAS OLAN MENFAATTİR. Senin söylediğin**

demokrasi, insan hakları, ırkçılığa karşı olmak, işkenceyi reddetmek gibi şeyler, MENFAATLERİN ÜZERİNE GEÇİRİLMİŞ POLİTİK KILIFTIR.

İnsan olarak sen, kendi çocuklarının ve torunlarının geleceğini benim için feda eder misin? Mesela, ben bir maden sahibiyim ve işçilerime çok kötü davranıyorum. Sen de bir imalathane sahibisin ve benim ürettiğim madeni işleyip satıyorsun ve ailenin geçimini bu yolla sağlıyorsun. İşçilerimin hatırı için, benimle iş ilişkisini bozup ekmek tekneni kapatır mısın? Devletler de insan gibidir. Devletlerin ailesi, çocukları ve torunları; kendi vatandaşları ve gelecek nesilleridir. Hiçbir devlet, başkalarının veya bazı şeylerin hatırı için, kendi insanların ve gelecek kuşaklarının menfaatlerinden fedakârlık etmez.”

Şimdi, bu örneği aklımızda tutalım.

İKİNCİ ÖRNEK:

Bölgesel İnceleme dersleri kapsamında Ortadoğu konusu incelenirken, katıldığım seminer grubunun öğretim üyesi beni yanına çağırarak; **“Sen, Ortadoğu’ya komşu bir ülkenin subayısın. Bu nedenle, Ortadoğu konusunda uzman sayılırsın. Arap-İsrail anlaşmazlığı konusunda bir hazırlık yaparak seminere sunarsan memnun olurum”** dedi. Bana yardımcı olmak amacıyla, bu konuda yazılmış bazı makalelerin fotokopilerini verdi.

Makaleleri incelediğim zaman, tek taraflı oldukları izlenimi edindim. Bunun üzerine, anılan öğretim üyesine giderek; **“Ben, ne Arap subayıyım ve nede İsrail subayıyım. Tek taraflı bir sunumda bulunmak benim akademik anlayışıma sığmaz. Bu kolejde eğitim gören Arap ve İsraili subaylar var. Onlara gidip görüşlerini alıp seminerde yansıtım ve sonuç çıkarmayı dinleyicilere bırakırım. Bunu kabul ediyorsanız, çalışmalarına devam edeyim.”**dedim. Olumlu cevap aldım.

Bunun üzerine; öncelikle Mısır, Suudi Arabistan, Birleşik Arap Emirlikleri, Kuveyt gibi Arap ülkelerinden gelmiş subaylara gittim. Konu hakkında görüşlerini sordum. Anılan subaylar bana, ne derece haklı olduklarını iki gün anlattı.

İsrail subaylarına gittiğim zaman, kıdemli İsrail subayı ile aramda aynen şu konuşma geçti:

—Kıdemli İsrail Subayı:“BİZDE PARA VAR MI? “

—Ben :“VAR.”

—Kıdemli İsrail Subayı:“BİZDE SİLAH VAR MI?”

—Ben :“VAR.”

—Kıdemli İsrail Subayı:“BU ARAPLAR BİZİMLE BAŞA ÇIKABİLİYOR MU?”

—Ben :“HAYIR”

—Kıdemli İsrail Subayı:“ÖYLEYSE, BİZ HAKLIYIZ.”

Bunun üzerine söz konusu subaya; “Bak, bunu seminerde aynen söylerim” dedim. Söyleyebilirsin cevabını aldım. Şimdi, bu örneği de aklımızda tutalım.

ÜÇÜNCÜ ÖRNEK:

Bir gün, kütüphanede eski gazeteleri karıştırırken;“Amerika Birleşik Devletleri’nin Çin’e füze teknolojisi satacağı” yönünde bir haber okudum. Sınıfa gelince bu konuyu açtım ve “Siz ideolojik açıdan, komünizmin tam karşıtı bir ideolojinin savunmasını ve öncülüğünü yapıyorsunuz. Nasıl oluyor da, düşmanınıza füze teknolojisi satmayı düşünebiliyorsunuz ?” dedim.

Amerikalı subaylardan şu cevabı aldım; “Çin vazgeçilemeyecek dev bir Pazar. Bu pazarı biz doldurmazsak, Fransa veya başkaları dolduracak. Evet, biz füze teknolojisi satabiliriz, ama menzil bakımından bu teknolojiyi öyle bir sınırlı tutarız ki, Rusya’ya tehdit olabilir fakat bize olamaz. Çin pazarında Amerika’nın menfaatleri vardır, bunu görmezden gelemeyiz.” Bu örneği de aklımızda tutalım.

DÖRDÜNCÜ ÖRNEK:

Bölgesel İnceleme dersleri kapsamında bir bölge incelenirken, **MİLLİ STRATEJİ ŞABLONU** kullanılmaktadır. Örneğin, aşağıda görüleceği gibi, Ortadoğu incelenirken de aynı yöntem kullanılmıştır. Bu yöntem, bir dizi soru ve cevaptan oluşmaktadır. Şöyle ki:

1.Soru: **AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ’NİN ORTADOĞU’DA MİLLİ MENFAATLERİ NELERDİR?**

Cevap:

- a. Amerikan sanayisi için gerekli petrolü kontrol altında tutmak.
- b. Kafkaslar ve Asya'daki enerji kaynaklarına nüfuz ve kontrol için ortam Hazırlamak.
- c. Çin ve Hindistan'ın süper güç haline gelmesini engellemek.

2.Soru: BU MENFAATLERİMİZE BİZİ ULAŞTIRACAK MİLLİ HEDEFLERİMİZ NELERDİR?

Cevap:

- a. Mısır, İsrail ve Türkiye arasında güçlü bir pakt oluşturmak.
- b. Amerika karşıtı ülkelerde rejim değişiklikleri yaratmak.

3.Soru: MİLLİ MENFAATLERİMİZ TEHLİKEYE GİRDİĞİ ZAMAN ASKERİ HEDEFLERİMİZ NELER OLMALIDIR?

Cevap:

- a. Kuveyt'in işgali,
- b. Irak'ın işgali,
- c. Birleşik Arap Emirlikleri'nin işgali.
- d. Afganistan'ın işgali.

Şimdi aklımızda tuttuğumuz bu dört örneği üst üste koyarsak, milli stratejinin ana hatlarını şöyle özetleyebiliriz:

1. ÜLKENİN MİLLİ MENFAATLERİNİ BİLECEKSİN:

Milli menfaat; hammadde demektir, enerji kaynakları demektir, pazar demektir, teknoloji demektir, üretim demektir ve güvenlik demektir. Kısacası;

ülkeye ekonomik güç ve refah kazandıran her şey demektir. Ayrıca, can ve mal güvenliği demektir.

2. MENFAATLERİNE UYGUN OLARAK, MİLLİ HEDEFLERİNİ DOĞRU SAPTAYACAKSIN:

Milli hedefler; ülkeyi adım adım belirlenen menfaatlere ulaştıracak ve altyapıyı oluşturacak basamak taşları demektir. Bu basamak taşları kendiliğinden hazır ve mevcut değildir.

Menfaatinin olduğu ülkenin; coğrafi yapısını, etnik yapısını, örf ve adetlerini, gelenek ve göreneklerini, din ve mezhep farklılıklarını, ekonomik yapısını, askeri gücünü, medyasını, üniversitelerini, kamuoyu oluşturabilecek güce sahip aydın ve yazarlarının biyografilerini, halkın eğitim durumunu inceleyeceksin.

Kısacası, o ülkenin; kuvvetli, hassas ve zayıf taraflarını çok iyi bileceksin. Buna göre o ülke içinde; masumane görünüşlü sivil toplum örgütlerini, vakıflarını ve okullarını oluşturacaksın.

Bilerek veya bilmeyerek amacına hizmet edecek etkili odaklarla işbirliği yapacaksın. Menfaatlerine uygun olarak o ülkenin kamuoyunu hazırlayacaksın. Menfaatlerine aykırı gelişmeler olduğunda; el altından o ülkenin hassas ve zayıf taraflarını kaşıyarak iç karışıklıklar ve krizler çıkarabileceksin. Menfaatinle çatışan odakları tasfiye veya pasif hale getirebileceksin.

Amerika Birleşik Devletleri; çeşitli ülkelere gönderdiği barış gönüllüleri, sivil toplum örgütleri, vakıfları ve yerli araştırmacıları kanalıyla topladığı bilgilerle her ülke için bir kitap hazırlamış ve kongre üyeleri ile gerekli kurumların hizmetine sunmuştur. Bu kitaplar gizli de değildir.

Nitekim **parası mukabilinde bazı Türk profesörlerine; Türkiye'nin etnik yapısı, din ve mezhep farklılıklar gibi konularda araştırmalar, anketler ve analizler yaptırdığı ve Avrupa Birliği'nin de aynı yöntemi uyguladığı açıkça bilinmektedir.** Bu satırların yazarının elinde de Amerikan Kongre Kütüphanesinde sunulan (Türkiye hariç) Ortadoğu ülkelerine ait 9 adet kitap bulunmaktadır.

3. MİLLİ MENFAATLER TEHLİKEYE GİRDİĞİ ZAMAN; ONLARI KORUYACAK, CAN VE MAL GÜVENLİĞİNİ SAĞLAYACAK ASKERİ GÜCÜNÜ OLUŞTURACAKSIN:

Milli menfaatler ile askeri gücün birbiriyle uyumlu olması gerekmektedir. Askeri güç yetersiz ise; ya milli menfaatlerinin bir kısmından fedakârlık edeceksin veya ülke çıkarlarını koruyabilecek yeterli gücü oluşturacaksın. Askeri güç, milli menfaatlerin ayrılmaz bir parçasıdır. Can ve mal güvenliğini sağlayacak gücün olmadan menfaatlerine sahip çıkamazsın.

4. BELİRLENMİŞ OLAN MİLLİ MENFAAT VE HEDEFLERİN ÜZERİNE; DEMOKRASİ, İNSAN HAKLARI, ÖZGÜRLÜK, IRKÇILIĞA KARŞI OLMAK, TERÖRÜ LANETLEMELER GİBİ MASUMANE POLİTİK VE DİPLOMATİK KILIF GEÇİRECEKSİN. BU POLİTİKANIN ARKASINA DA, ABA ALTINDAN SOPA GÖSTERECEK ŞEKİLDE EKONOMİK VE ASKERİ GÜCÜNÜ KOYACAKSIN.

İşte, uluslararası politika sahnesinde oynanan diplomasi oyununun perde arkası ve içyüzü bu stratejiye dayanmaktadır. Uluslararası ilişkilerde sonsuza kadar sürecek dostluklar yoktur. Esas olan menfaatlerdir.

Her devletin, kendisine göre planlanmış milli stratejisi vardır. **Bu strateji; milli menfaatleri, milli hedefleri, bu menfaat ve hedeflere yönelebilecek tehditleri, bu tehditlere karşı alınması gereken politik, ekonomik, pisiko-sosyal ve askeri önlemleri kapsar.**

Devletler, mecbur kalmadıkça askeri güce başvurmaktan kaçınırlar. Milli menfaatlerine ve milli hedeflerine ulaşabilmek için **DİPLOMASİ OYUNUNU** kullanırlar. **Öncelikle; dünya kamuoyunu ve hedef ülkenin kamuoyunu amaçlarına uygun olarak hazırlamak (uyutmak, afyonlamak, kandırmak, beyinlerini yıkamak) en uygun yöntemdir.**

Bunun için, kamuoyu oluşturabilecek etkinliğe sahip aydın, yazar, medya mensubu, bilim adamı ve sivil toplum önderleri gibi kişilerden, bu işe yatkın karakterde olanları bir şekilde satın alırlar.

Bu işbirlikçiler sayesinde yürütülen, gerçekleri çarpıtıcı yoğun bir propagandayla, o ülkenin halkına umut pompalayarak memnun ve mutlu ederken, halkın midelerinden lokmalarını ve çocuklarının geleceğini çalarlar.

“PARAYI VERDİ DÜDÜĞÜ ÇALDI” ismiyle Türkçeye çevrilen kitapta, süresi dolduğu için açıklanan gizli servis belgelerine dayanarak, hedef ülke içindeki kamuoyu oluşturabilecek kişileri nasıl satın aldıkları, nasıl kamuoyu oluşturdukları, kaleyi içeriden nasıl fethettikleri açıkça anlatılmaktadır.

Kaleyi içeriden fethedebilmek için, halkı uyutma faaliyetleri yanında; devlet tarafından finanse edilen fakat devletle ilişkisi yokmuş gibi sunulan sivil toplum örgütlerini, vakıflarını, okullarını ve misyonerlerini hedef ülke içinde oluşturmak ve yerli işbirlikçilerini beslemek, oynanan oyunun vazgeçilmez kuralıdır.

İhtiyaç duyulduğunda, bu gibi örgütlenmeler sayesinde, hedef ülkenin hassas ve zayıf taraflarını el altından kolayca kaşımak, kriz ve gerginlikler yaratmak mümkündür. İŞTE, ORTADAKİ DÜĞME BUDUR. DÜĞMEYE BASANLAR İSE, MENFAATLERİ ZEDELENENLERDİR.

Bunda yadırganacak ve ayıplanacak herhangi bir şey yoktur. İnsan doğasına da uygundur. Amerikalı subayın söylediği gibi; **“insan olarak sen, bazı şeylerin hatırı için kendi evlatlarının geleceğinden fedakârlık etmiyorsan, devletlerin de kendi vatandaşlarının çıkarlarından, can ve mal güvenliğinden fedakârlık etmeyeceğini bileceksin ve süslü diplomatik kılıflara aldanarak milli menfaatlerinden tavizler vermeyeceksin.”**

Hiç şüphesiz ki; demokrasi, insan hakları ve özgürlüklere sahip çıkmak, ırkçılık yapmamak, işkenceye ve teröre karşı olmak, ben insanım diyen herkesin görevidir.

Hukukun üstünlüğünü gerçekleştirmek, vatandaşları sosyal güvenceye kavuşturmak, kara para ve yolsuzluklarla mücadele etmek, tüketici haklarını koruyacak şekilde gıda, mal ve hizmetlere standartlar koymak, adaletli gelir dağılımını sağlamak gibi en yüce insani değerler, bizim vatandaşlarımızın da hakkıdır.

Bütün bunlar, evlatlarımızın ve çocuklarımızın geleceği için, noktasına ve virgülüne kadar noksansız olarak mutlaka gerçekleştirilmelidir. Ama bunları yapmak için; **vatandaşlarımızın, evlatlarımızın ve torunlarımızın çıkarlarından,**

Ülkemizin can ve mal güvenliğinden yabancı ülkelere tavizler vermemizi gerektirmez.

Yabancı devletlerin uyguladıkları milli stratejilerine, uluslar arası politika sahnesinde oynadıkları diplomasi oyunlarına ve bunların Türkiye’de yarattığı olumsuz etkilere hiç kızmayalım. Aksine, takdir edelim. Çünkü onların devlet adamları; kendi vatandaşlarının menfaati ve evlatlarının geleceği için gerekli milli stratejilerini ve politikalarını saptamışlar ve bunu uyguluyorlar.

Esas, eleştirmemiz gerekenler şunlardır:

1.DEVLETİ YÖNETENLER:

- a. Ekonomik krizler, enflasyonlar, ideolojik çatışmalar, terör, etnik gerginlikler, mafya, hortumlamalar, yoksulluklar ve irticai hareketlerin meydana okuması, olaylarını hatırlayalım.
- b. Soykırım suçlamalarını ve Irak’ta kırmızıçizgilerimizin çiğnenmesini, askerlerimizin başına çuval geçirilmesini, Kuzey Kıbrıslı soydaşlarımızın en doğal haklarının gasp edilmesini, Lozan Antlaşmasına aykırı olarak suni azınlıklar yaratılmaya çalışılmasını gözümüzün önüne getirelim.
- c. PKK’nın dost bildiğimiz ülkeler tarafından el altından himaye edilmesini, Avrupa’da televizyon kanalları kurmalarına ve terörist yayınlar yapmalarına izin verilmesini, çeşitli devletlerin parlamentolarında Türkler hakkında sözde soykırım kararları alınmasını unutmayalım.
- d. Suriye olayında; Amerika ve Avrupa tarafından nasıl gaza getirildiğimizi hatırlayalım. Suriye’de bir tampon bölge oluşturulması için Birleşmiş Milletlere müracaat ettiğimizde, Amerika ve Avrupa tarafından nasıl yapayalnız bırakıldığımızı unutmayalım.
- e. Eli kanlı katillere Avrupa’da sığınma hakları verilmesi ve iade edilmemeleri, terörist başı Abdullah calan’a kol kanat gerilmeye çalışılması gibi olayları üst üste koyalım.

BU TABLO KARŞISINDA, ÜLKEMİZİN MİLLİ MENFAATLERİNİN KORUNABİLDİĞİNE İNANILIR MIYIZ?

İyi niyetliler hariç; sivil toplum örgütleri, vakıflar, barış gönüllüleri, yardım kuruluşları ve insan hakları örgütleri gibi masumane isimler arkasına gizlenen ve ülkemizi örümcek ağı gibi saran art niyetli kuruluşların ve yurtdışındaki işbirlikçilerinin gerçek faaliyetlerinin bilindiğine ve milli menfaatlerimize zarar vermelerinin önlenmesine güvenebilir miyiz?

Eğer, bütün bunlara inanacak ve güvenecek kadar iyi niyetli ve saf isek, nasıl oluyor da birileri istediği zaman, bir anda ülkemizin içini karıştırabiliyor ve yabancı devletleri Türkiye aleyhine ayağa kaldırabiliyor?

Neden biz yabancı devletlerin yaptığı gibi, onların ülkelerinde; milli menfaatlerimizi savunacak sivil toplum örgütleri, vakıflar ve barış gönüllüleri oluşturamıyor ve yandaşlar bulamıyoruz? Canımız istediği zaman, neden biz de onların içini karıştırıyoruz. Eğer, bunları yapmaya kalksak o ülkelerin yönetimleri buna izin verir mi?

Avrupa'da pek çok soydaşımız yaşıyor, bir kısmı da o ülkelerde vatandaşlık hakkı kazanmış ve oy hakkına sahip. Neden biz, milli menfaatlerimiz doğrultusunda onları organize edip Türkiye lehine kamuoyu oluşturmalarını, lobi faaliyetleri yürütmelerini ve baskı unsuru olmalarını sağlayamıyoruz? Tam tersine, o vatandaşlarımızın bazılarını irticai ve bölücü örgütlerin ele geçirip Türkiye aleyhine kullanılmalarına sebep oluyoruz?

Küçük Ermenistan, pek çok devletlerin parlamentolarına, Türkiye aleyhine soykırım kararları alılabiliyor da, 70 milyon nüfusu ve dünyanın 20'nci büyük ekonomisine sahip Türkiye nasıl bunu engelleyemiyor?

Bir avuç Güney Kıbrıs Rum Kesimi, nasıl oluyor da Birleşmiş Milletlerde aleyhimize kararlar çıkartıyor, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ne izolasyonlar uyguluyor, Avrupa Birliği'nde menfaatlerimizi engelleyebiliyor da Türkiye'nin esamisi neden okunmuyor?

Bütün bu sorular ve cevapları, milli menfaatlerimizle ve evlatlarımızın geleceğiyle yakından ilişkili değil mi? Bu menfaatlerimizi korumak kimin görev ve sorumluluğu?

BU ÜLKEYİ YÖNETME İDDİASIYLA ORTAYA ÇIKIP HALKTAN OY ALARAK TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ'NE GİDENLER. İKTİDARA GELEREK HÜKÜMET OLANLAR; YURTIÇİNDE VE YURTDIŞINDA CEREYAN EDEN OLAYLARI, HALKIMIZIN REFAHI VE EVLATLARIMIZIN GELECEĞİ İÇİN, MİLLİ STRATEJİ VE MİLLİ MENFAAT GÖZLÜĞÜYLE DEĞERLENDİREBİLMELİ VE ULUSLAR ARASI POLİTİKA SAHNESİNDE OYNANAN DİPLOMASİ OYUNLARININ İÇYÜZÜNÜ VE PERDE ARKASINI GÖREBİLMELİDİRLER.

2.BU ÜLKENİN AYDINLARINA GELİNCE:

1996 yılında, Kanada'da PKK tarafından düzenlenen bir toplantıda, yandaşlarına yaptığı çağrı şöyledir:

“ TARIHE BELGE BIRAKINIZ... Bu maksatla, dünya ve Türkiye'de kamuoyu oluşturabilecek etkinlikte bilim adamı, medya mensubu, yazar, sanatçı ve kanaat önderlerinden karakteri uygun olanları; PARAYLA, SEKSLE, TEHDİTLE VEYA ŞANTAJLA SATIN ALINIZ. Türkiye aleyhine kitap, makale ve bilimsel incelemeler yazdırınız. Demeçler verdiriniz. Televizyon programları ve filimler yaptırınız. Bunlar, bugün için bir anlam ifade etmeyebilir. Ama yakın gelecekte davamızı inceleyenlere birer tutamak ve tarihi belge olacaktır. “

İşbirlikçi satın almak ve rakip ülkeyi özellikle içinden kendi insanlarına hançerletmek, yalan bilgilere ve sahte belgelere dayanan yoğun bir propagandayla o ülkeyi içinden bölüp parçalamaya çalışmak, PKK'nın akıl ettiği yeni bir icat değildir.

Bu konu, milli stratejinin ayrılmaz bir parçasıdır. Bunun adı **“ENDİREKT VEYA DOLAYLI STRATEJİDİR”** bu stratejinin ana unsuru, **bir şekilde işbirlikçi satın almak, bunlar kanallıyla sahte bilgi ve belgelere işaret ederek geçekleri çarpıtıp (dezenformasyon yoluyla) halkın ve dünya kamuoyunun beynini psikolojik olarak yıkamaktır. PSİKOLOJİK HARBİN TEMELİ DE BUDUR. Amaç; halkı yıldırma, bezdirmek, milletin kafasında galiba bizde suçluyuz sorusunu uyandırmak ve ver kurtul noktasına getirmektir.**

Dünya tarihi incelendiğinde; özellikle sömürgeci ülkelerin bu stratejiyi bir bilim haline getirdikleri ve gaddarca uyguladıkları görülür. Ermeni Diasporasının ve PKK'nın, Türkiye lehine düşüncesini açıklayan bilim adamlarını ve yazarlarını ölümle tehdit ettiklerini ve Türkiye aleyhine fikir beyan eden veya sahte belge üretenleri ise göklere çıkarıp ödüllendirdiklerini açıkça görüyoruz.

Bu açıklamalardan sonra, bu ülkenin aydınlarına diyorum ki; sizler çeşitli aydın tanımlamaları yapabilirsiniz. Ancak, bana göre her okuryazar veya üniversiteyi bitiren aydın demek değildir. Aydın olarak sınıflandırılan kişilerde, en azından şu özellikler bulunmalıdır:

- a. **Aydın kişi;** ahlak sahibi ve namuslu olmalıdır.
- b. **Aydın kişi;** parayla, seksle, şantajla ve tehditle satın alınamamalıdır.
- c. **Aydın kişi;** araştırmacı ve bilgili olmalıdır.
- d. **Aydın kişi;** bilgi sahibi olmadığı konularda fikir üretip ahkâm kesmemelidir.
- e. **Aydın kişi;** ön yargılı olmamalıdır.
- f. **Aydın kişi;** gerçek kimliğini gizleyip, takiye yapmamalıdır.
- g. **Aydın kişi;** yabancı hayranlığı içinde boğularak aşağılık duygusuna kapılmamalıdır.

Türkiye'deki aydınların büyük bir çoğunluğunun yukarıda sayılan kişilik özelliklerine sahip olduklarına yürekten inanıyorum. **Ancak, Türkiye Cumhuriyeti'nin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğüne her gün saldıranları, PKK ve Ermeni Diasporası'nın ağzıyla konuşanları gördükçe, sayıları çok az fakat sesleri en fazla çıkan ve yabancıların menfaatlerine hizmet eden satılmışların ve işbirlikçilerin de bulunduğunu düşünüyorum.**

Görsel ve yazılı medya mensupları; yasama, yürütme ve yargıdan sonra medyanın dördüncü kuvvet olduğunu, halkı bilgilendirmek suretiyle kamu görevi yaptıklarını, yolsuzlukları ortaya çıkardıklarını ve yaptıkları eleştirilerle doğruların bulunmasına katkıda bulduklarını iddia ederler. Basın özgürlüğünü demokrasinin olmazsa olmaz şartı olarak görürler ve sansürü şiddetle reddederler. Otokontrol yöntemiyle, medyanın kendi kendini kontrol edebileceğini ve basın ahlak kurallarını kendilerinin belirleyip uygulayabileceklerini savunurlar. Bunların hepsine katılıyorum ve imzama atarım.

Üniversitelerimiz de, tıpkı medyamız gibi; özgürlük ve bağımsızlığın olmadığı bir ortamda bilim üretilemeyeceğini iddia ederler. Üniversitelere herhangi bir siyasi müdahalenin olmaması gerektiğini savunurlar. Bilimsel ahlakın önemini her fırsatta vurgularlar ve bu ahlakın hiçbir şeyin emrine girmemesini veya satılık meta haline getirilmemesini arzu ederler. Bu görüşlere de aynen katılır ve imzama atarım.

Ancak, her hak; görev ve sorumluluğu da beraberinde getirir. Bu ülkenin yasalarına saygılı ve vergisini ödeyen bir vatandaşı olarak; doğru, tarafsız ve içine kişisel yorum katılmamış haber almak, benim de en doğal hakkımdır.

Yabancı ülkelerin milli menfaatleri uğruna psikolojik harbin kobayı haline getirilmek ve aptal yerine konmak da istemem. Dünyada, hiç görev ve sorumluluğu olmayan sınırsız bir özgürlük olamaz. Hiç kimsenin, başkasının canını ve malını alma özgürlüğü olmayacağı gibi, yine hiç kimsenin özgürlük adına içinde yaşadığı devletin temellerini dinamitlemeye, gelecek nesillerimizin can ve mal güvenliğini tehlikeye sokmaya hakkı olamaz.

Kamu görevi yaptığını ve dürüst olduğunu iddia eden ve haklarına saygı gösterilmesini isteyen medyamızdan ve bilim adamlarımızdan, vatandaş olarak benim de haklarıma saygı göstermelerini bekliyorum.

Psikolojik harbin kobayı ve kurbanı olmamak için, medya köşelerinde yorum yapan medya mensubu, yazar, bilim adamı ve emekli bürokrat gibi ünlü kişileri dinlerken en azından gerçek kimliklerini bilmek istiyorum. Bu nedenle, yasalarımızda belirtilen bilgi edinme hakkıma dayanarak, kamuoyu önünde tüm ilgililere açıkça soruyorum:

- a. Terörist başı Abdullah Öcalan'ın mahkemeye verdiği ifade; PKK'ya destek olduklarını belirttiği gazeteciler kimlerdir?
- b. Suriye denetiminde iken, Lübnan'daki terör kamplarında eğitim almış olan gazeteciler var mıdır ve varsa kimlerdir?
- c. Talabani veya Barzani'nin şirketlerine ortak olan ve onların görüşlerini dile getiren gazeteci veya gazete sahibi var mıdır varsa kimdir?
- d. Washington'daki Amerikan Milli Güvenlik Akademisi'nde hem eğitim gören ve hem de Amerika'dan maaş alan medya mensupları kimlerdir?
- e. Avrupa Birliği veya yabancı vakıfların fonlarından para alarak, Türkiye'nin etnik ve mezhep yapısı ile alt ve üst kimliklerine yönelik anketler, araştırmalar yapan ve raporlar hazırlayıp sunan bilim adamları var mıdır? Bağlı oldukları üniversiteye bilgi vermişler midir ve aldıkları paradan döner sermayeye gerekli payı vermişler midir?
- f. Birleşmiş Milletlerde veya Avrupa Birliği'nde görevli iken, Türkiye aleyhine bilgi ve belge sunmuş olan ve şimdi televizyon köşelerinde yorumlar yapan emekli Büyükelçimiz var mıdır?
- g. Medyada, reyting demek daha çok reklâm ve daha çok para demektir. Bir vatandaş olarak merak ediyorum; kamu görevi yaptığını ve dürüst olduklarını iddia eden medya patronları ile genel yayın yönetmenlerine açıkça soruyorum:
  - 1) Size göre "kamu görevi" nedir? Kamunun milli menfaatlerini korumak bu göreve dâhil midir?
  - 2) Size göre "dezenformasyon" nedir? Çarpıtılarak belirli amaçlara yönlendirilen bilgilere engel olmak kamu görevine dâhil midir?

- 3) Size göre “psikolojik harp” nedir? Sahip olduğunuz medya kuruluşunun, yabancıların parasıyla ajitasyon (kışkırtma) eğitimi almış kişiler tarafından bir araç olarak kullanılmasına engel olmak kamu görevine dahil midir?
- 4) Size göre “düşünce özgürlüğünün tanımı” nedir? Televizyonlarda bazı kişilerin sıkça tekrarladığı gibi “ Türkiye eyaletlere bölünmeli, federal sistem olmalı ve isteyen bağımsızlığını da ilan edebilmeli ve Türkiye Cumhuriyeti yıkılsın da diyebilmeli ve bu tezini savunabilmeli” sözlerini düşünce özgürlüğü kapsamında kabul ediyor musunuz? Eğer, bu görüşü düşünce özgürlüğü kapsamında görüyorsanız; birisi de çıkıp derse “devletler de insan gibi yaşama hakkına sahiptir. Mademki düşünce özgürlüğü sınırsız, ben de filan kişi ölse iyi olur diye düşünüyorum” derse, buna ne dersiniz?
- 5) Size göre “terör örgütlerinin söylemleri ve propagandası” düşünce özgürlüğü kapsamında sayılmalı mı ve onlarda düşüncelerini medyada savunabilmeli mi?
- 6) Size göre “düşünce, eleştiri, iftira, kışkırtma, azmettirme ve hedef gösterme” arasında bir sınır var mıdır yoksa bunların hepsi düşünce özgürlüğü kapsamında mıdır?
- 7) Size göre “yabancı ülkelerin halkının çıkarlarıyla Türk halkının çıkarları arasında bir öncelik” var mıdır?
- 8) Türk halkının milli menfaatlerini gözetemeyen ve uluslararası arenada oynanan diplomasi oyunlarının perde arkasını ve içyüzünü görmeye çalışan bir yayın politikanız var mıdır? Yoksa reytinge, yani cebinize girecek paraya göre değişen bir yayım politikasına mı sahipsiniz?

Basın ve bilim özgürlüğüne saygılı ve savunan, ama satın alınmışlar tarafından uygulanan psikolojik harbin ve dezenformasyon faaliyetlerinin kobayı ve kurbanı olmayı reddeden sade bir vatandaş olarak; kendime göre

objektif değerlendirmeler yapabilmem için, yukarıdaki soruların cevaplarını bilmek ihtiyacı duyuyorum.

Açıkçası; kendisini cin ve âlemi aptal sananların çarpıtılmış bilgileriyle bizi yönlendirmelerini istemiyorum. Öyle umuyorum ve diliyorum ki; basın ve bilim özgürlüğü ile dürüst haberciliği savunanlar, vatandaş olarak benim de doğru bilgilendirme hakkıma saygı gösterirler ve sorularımı cevaplandırma lütfunda bulunurlar.

SONUÇ OLARAK:

1. Rahmetli İsmet İnönü'nün "**Bir ülkede namuslular, namussuzlar kadar cesur olamadığı müddetçe, o ülkenin istikbalinden endişe edilir**" sözünden hareket ederek, bu ülkede ezici bir çoğunlukta olduklarına inandığım namuslu aydınlarımızın, politikacılarımızın ve bilim adamlarımızın, en azından "**parayla, seksle, tehditle veya şantajla satın alınmışlar**" kadar cesur olması gerektiğini düşünüyorum.

2. Özellikle milletvekillerimiz, bakanlarımız, başbakanlarımız, aydınlarımız, medyamız ve kamuoyu önderlerimiz gibi bu ülkenin yönetiminde söz sahibi olan kişilerin; önceki sayfalarda sunduğum yaşanmış örnekleri göz önünde tutarak, uluslararası arenada oynanan diplomasi oyunlarının üzerine geçirilmiş politik kılıfları görebilmelerini, olayları milli menfaat ve milli strateji gözlüğüyle değerlendirmelerini diliyorum.

3. Uluslararası arenanın kaygan zemininde; hesapsız kitapsız, deli danalar gibi doludizgin at koşturmayı stratejik derinlik zannedenler, aslında stratejik bataklıkta oyun oynadıklarını fark etmeli ve akıllarını başlarına toplamalıdır.

4. Halkımız da, ülkemizin ve milletimizin başını belaya sokabilecek maceraperestlerin her yaptığına alkış tutmamalıdır.

Selam ve saygılarımla

Hikmet YAVAŞ (İZMİR)

hikmetyavas@gmail.com

NOT: Çeşitli konulardaki görüş ve analizleri okumak ve katkıda bulunmak isteyenler, aşağıdaki linkten ulaşabilirler:

<http://hikmetyavas.wordpress.com/>